

at det vil være rimeligt at underkaste det en kortere Udvalgsbehandling. Der vil vi da nærmere kunne drøfte Enkelthederne. Men jeg vil dog gerne i Dag ledsage Lovforslaget med et Par Randbemærkninger.

For det første vil jeg udtrykke min Betænkelighed ved, at det bliver Administrationen og ikke Lovgivningsmagten, der kommer til at bestemme, hvorvidt der i en Jurisdiktion paa 40 000 Indbyggere skal findes een eller to Dommere.

Jeg vil gerne gaa med til en Ændring i Retsplejelovens § 17, hvor det udtrykkelig siges, at „i Underretskredse, hvor Folketallet efter sidste Folketælling overstiger 40 000 Indbyggere, ansættes en særlig Dommer“ o. s. v. Det kan være rimeligt at gaa bort fra denne Bestemmelse, thi der er saa uhyre Forskel paa det Arbejde, en Dommer har i en større Købstad, og det, en Dommer kan have i en Landjurisdiktion eller en Landjurisdiktion med en mindre Købstad. Men det forekommer mig rigtigt nok, at det maa være Lovgivningsmagten, der skal tage Bestemmelse om, hvorvidt der skal oprettes flere Embeder eller ikke; og da Afgørelsen er afhængig af de 5-aarige Folketællinger, skulde det ikke synes uoverkommeligt for Lovgivningsmagten hvert femte Aar at tage et saadant Spørgsmaal op til Overvejelse.

Hvad angaar det sidste Punktum i § 1, hvor det drejer sig om Retskredse, hvor der allerede er ansat to Dommere, og hvor der kan være Tale om at nedlægge det ene Embede, kan jeg ikke tænke mig, at der i de 9 store Retskredse, vi for Øjeblikket har, kan være Tale om at slaa to Embeder sammen, fraregnet en ganske enkelt af dem. Dette Punkt kræver i det hele taget en nøjere Overvejelse. Jeg grunder min Betænkelighed paa, at Grundloven siger, at Dommernerne er uafsættelige. Derfor bør de heller ikke i nogen Grad kunne være udsatte for Vilkaarlighed fra Administrationens Side. En Dommer, der har faaet et saadant Embede i en stor Retskreds, bør ikke være udsat for, at han efter nogle Aars Forløb faar overdraget ogsaa det andet Embede med Udsigt til at slide sig op. Hvis en Dommer, der har taget et saadant Embede, ikke har Sikkerhed mod ogsaa at faa det andet Embede, vil man netop i de større Byer, hvor der kræves en vis Modenhed og Menneskekundskab hos Dommernerne, være udsat for, at der kun melder sig unge Ansøgere. Jeg vil gerne nedlægge en Indsigelse imod den Henvisning, der i Bemærkningerne gø-

res til § 5 i Loven af 12. September 1919. Jeg mener ikke paa nogen Maade, at man derefter kan paalægge en Dommer, der har et Embede i Retskredsen, at overtage det andet.

Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er den, at skal der spares, er det i og for sig en underlig Ende, man begynder med. Skal der spares, burde man begynde med at nedlægge de smaa Embeder, med at sammenlægge dem. Jeg har imidlertid det Indtryk af nærværende Lovforslag, at det fremkommer nu i den foreliggende Form, fordi vi snart staaer overfor Folketællingen i 1921, og vistnok ogsaa fordi et af Embederne i de 9 store Retskredse er ledigt. Men jeg ønsker at høre af den højtærede Justitsminister, om det ikke er hans Mening at gaa videre og sammenlægge enkelte af de smaa Dommerembeder paa tilsvarende Maade, som man har sammenlagt de smaa Politikredse.

Hvad Lovforslagets § 2 angaar, skal jeg sige, at det imødekommer et Ønske fra mange Dommere om ikke at være nødte til at bruge deres yngste Fuldmægtige til Fogedforretninger i alt for stort Omfang. Lovgivningsmagten har allerede i Fjor ved Loven af 3. Juni 1919, § 20, vist, at den gerne vil gaa videre ad den Vej, og jeg kan for saa vidt give nærværende Lovforslags § 2 min Tilslutning. Nu er jeg ikke vis paa, om det ikke er at gaa lovlig vidt, naar man i al Almindelighed aabner Folk, der ikke er Jurister, Adgang til at foretage Fogedforretninger. Jeg mener i alt Fald, at det maatte være en Betingelse, at Genstanden for Fogedforretningen ikke var fast Ejendom. Jeg tror ogsaa, at der, naar man sammenligner Retsplejelovens § 45, saaledes som den nu foreslaas affattet, med §§ 480 og 600, vil komme nogen Usikkerhed frem med Hensyn til Forholdet mellem disse Paragraffer. Der kunde maaske være Grund til at indhente Erklæring fra det staaende Udvalg, der er nedsat efter Retsplejelovens § 1023, med Hensyn til, hvorledes det ser paa Bestemmelsen i § 2. Det er imidlertid kun en Randbemærkning. Hvad selve Lovforslagets Principper angaar, har det Partiet Venstres fulde Tilslutning.

Trier: Efter at den ærede Ordfører for Venstre (Kirk) har udtalt, at han gik ud fra, at Lovforslaget skulde i Udvalg, kan jeg fatte mig i ret stor Korthed. Vort Parti er fuldstændig enigt i Lovforslagets Tendens, om muligt at indskrænke det ved Retsplejeloven fastsatte Antal Dommere,